

[Inger Gautier Schmit.]

ministeren ikke omtalte den åndelige værdi i lovforslaget, men kun henholdt sig til sine økonomiske betragtninger. Jeg kan selvfølgelig ikke se bort fra betydningen af dem, men jeg må alligevel mene, at den åndelige værdi, der kan tilføres en sognemenighed, er så stor, at den ret beskedne løn, som jeg antager en sognemedhjælper kommer til at arbejde for, ikke kan virke afskrækkende.

Nu ved jeg, at det ærede medlem fru Bodil Koch yderligere kommer i harnisk, når jeg taler om beskeden løn til sognemedhjælperne. Det ærede medlem var meget højt oppe, da hun talte om uhyrligheder og andre forfærdelige ting i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Jeg har ikke tænkt mig, at det skulle afstedkomme sådanne voldsomme udbrud. Jeg har heller ikke tænkt mig, at det ærede medlem skulle misforstå, hvad jeg sagde i min forelæggelsestale, hvori jeg talte om den jævne befolkning. Muligvis skriver det ærede medlem sine taler, det gør jeg ikke, det er en stor fejl hos mig. Når jeg har brugt udtrykket „den jævne befolkning“, mener jeg dermed ikke en eksklusiv kreds af mennesker, teologer o. s. v., men netop den jævne befolkning, den almindelige borger, som er medlem af folkekirken. Det må være, fordi det ærede medlem er medlem af socialdemokratiet, at det ærede medlem, når man bruger ordet „den jævne befolkning“, straks tror, at man hentyder til arbejderne, hvad jeg aldeles ikke har gjort, idet som sagt den jævne befolkning er både det ærede medlem og mig — det ærede medlem er ganske vist teolog, hvad jeg ikke kan rose mig af, men altså et jævnt menneske som jeg.

Det ærede medlem udkastede planer, som hun mente var bedre end det af mig fremsatte forslag. Det ærede medlem hentydede til, at man skulle bygge små barakkirker, når man byggede boliger, og her kunne man ansætte flere kvindelige præster. Ja, ærede medlem, det er fremtidsmusik; disse kirker er ikke bygget, og der er endnu ikke kvindelige teologer, der er kaldet som præster til disse barakkirker, og man har ingen garanti for, at de kalder kvindelige præster. Derfor ser et ganske jævnt hverdagsmenneske og praktisk anlagt menneske som jeg altid først det, som vi trænger til i øjeblikket. Jeg synes, at trangen i de store kirker til sådanne sognemedhjælpere er indlysende, og jeg er ganske vis på, at hvis loven blev gennemført, ville menighedsrådene benytte sig deraf. Der er f. eks. kirker, hvor sognepæsten er en glimrende prædikant, men bogstavelig talt slet ikke

har evne til at besøge jævne mennesker, som absolut ikke forstår en teologisk tankegang, eller kirker, hvor præsten på anden måde, på grund af sit helbred måske, er hindret i at løse sig gerning tilfredsstillende ude omkring i de tusinde hjem.

Jeg er ganske enig i, at kravet må komme ude fra menighederne, men det er også netop det, forslaget går ud på. Det går ud på, at man i selve menighedsrådene skal ønske at ansætte en sådan medhjælper. Dette lovforslag er jo kun et tilbud, som man fuldstændig kan lade ligge. Det er ikke noget, man pålægger mennesker eller sogne, men altså blot en adgang til, om man ønsker det, at ansætte en sådan sognemedhjælper.

Jeg skal ikke yderligere forlænge debatten i dag, men jeg skal tillade mig senere at foreslå, at der bliver nedsat et udvalg, så at vi kan komme ind på tanken og måske også høre, hvad man ude omkring i menighederne og kirken mener om hele dette spørgsmål.

Formanden: Det ærede medlem fru Bodil Koch har ordet for en kort bemærkning.

Bodil Koch: Det ærede medlem hr. Fibiger, der blev så voldsom vred og sagde, at jeg nedsablede de kirkelige forslag her i salen, vil jeg gøre opmærksom på, at jeg føler det som min opgave at gennemansylere disse forslag, sådan som de tager sig ud fra min gruppes og mit eget personlige synspunkt, og så er det salen, der tager stilling til, hvordan det skal gå sagerne. Jeg kan ikke gøre for, om de falder eller ikke falder. Jeg har kun at argumentere så redeligt, og jeg mener i kirkelig debat er det vigtigt: så klart og så skarpt som muligt. Jeg synes netop, at det ærede medlem, som i kirkelig forståelse sådan set er enig med mig, må være klar over, at vi trænger til en klar og skarp kirkelig debat i dag.

Det blev sagt, også af det ærede medlem hr. Fibiger, at jeg ville have, at salen pludselig skulle vende op og ned på kirkens forhold. Jeg vil gerne bede det ærede medlem oplyse, om det er en misforståelse, når jeg har opfattet det, det ærede medlem sagde, således. Jeg mener, at det, jeg har gjort, er at ridse de tanker op, som kirkefonden har om fremtidens kirkelige arbejde her i landet. Jeg kan ikke forestille mig, at det kan være noget, som vækker større kuldegysninger hos det ærede medlem, at man lader kirkefonden vise vej. For mig er det forbøffende, at jeg er nået til at se med stor interesse på, hvad kirkefonden arbejder med nu. Det havde jeg ikke drømt om for en halv snes år siden, at jeg ville gøre. Jeg synes, det er